

Makalenin Geliş Tarihi: 24.01.2021

1.Hakem Rapor Tarihi: 18.02.2021

2. Hakem Rapor Tarihi: 17.03.2021

Kabul Tarihi: 02.04.2021

ANTRENÖR VE BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN BİREYSEL YENİLİKÇİLİK ALGILARI (*) (Araştırma Makalesi)

Davut ATILGAN (**)

Yalçın TÜKEL (***)

Öz

Bu çalışmada antrenörler ve beden eğitim öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik algılarının belirlenmesi ve katılımcı algılarının sahip oldukları bazı demografik değişkenler bakımından farklılaşma durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma nicel bir çalışma olup betimsel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini Kahramanmaraş Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde görev yapmakta olan 140 Antrenör ve Kahramanmaraş İl Millî Eğitim Müdürlüğü merkez ilçe bünyesinde görev yapmakta olan 156 beden eğitim öğretmeni olmak üzere toplam 296 katılımcı oluşturulmuştur. Araştırmanın verileri istatistik yazılım programı kullanılarak analiz edilmiştir. Veri analizi için aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri belirlenmiş, değişkenlere ilişkin alınan puanların farklılaşma durumlarını belirlemede t-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) testi, anlamlı bulunan F değerinde farkın hangi gruplar arasından kaynaklandığını belirlemek için de Post-Hoc testlerinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda; katılımcıların bireysel yenilikçilik algılarının yenilikçi düzeye yakın olduğu ve katılımcıların çoğunlukla öncü ve sorgulayıcı gruplarda yer aldıkları görülmüştür. Katılımcıların bireysel yenilikçilik ölçeği alt boyutlarına ilişkin algılarının cinsiyet, medeni durum, öğrenim, görev türü, yaş ve branş türü değişkenleri bakımından anlamlı bir biçimde farklılaştığı, kıdem değişkeni bakımından ise anlamlı bir farklılaşmanın bulunmadığı görülmüştür. Ayrıca, fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk almada beden eğitimi

*) Bu çalışma, Muş Alparslan Üniversitesinde 02-05 Mayıs 2019 tarihlerinde gerçekleşen 2. Avrasya Spor Bilimleri Kongresinde sunulan özet bildirinin genişletilmiş halidir.

**) Dr. Öğr. Üyesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı, (e-posta: davutatilgan@ksu.edu.tr).
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8475-4488>

***) Dr. Öğr. Üyesi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Turizm Fakültesi, Rekreasyon Yönetimi (e-posta: ytukel@erbakan.edu.tr). ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3843-5889>

öğretmenleri antrenörlerden; değişime direnç boyutunda ise antrenörler beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek puana sahiptir. Sonuç olarak bu araştırma ile antrenörler ve beden eğitimi öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik algıları farklı değişkenler bakımından belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör, Beden Eğitimi Öğretmeni, Bireysel Yenilikçilik, Performans, Spor.

Examination of Coaches and Physical Education Teachers' Perceptions of Individual Innovativeness

Abstract

The aim of this study was to determine the individual innovativeness perceptions of coaches and Physical Education Teachers and to examine the differentiation situations of participant perceptions in terms of some demographic variables. The research is a quantitative study and was conducted in a descriptive screening mode. The sample of the study consisted of a total of 296 participants including 140 coaches working in Kahramanmaraş Youth and Sports Provincial Directorate and 156 physical education teachers working in the central district of Provincial National Education Directorate. The data of the study was analyzed using the statistical software program. The arithmetic mean and Standard deviation values were determined for the data analysis, t-Test and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) test were used to determine the differentiation status of the scores obtained from the variables, and Post-Hoc Tests were used to determine the difference between the differences in F value. As a result of the research; it was seen that the participants' perceptions of individual Innovativeness were close to the innovative level and the participants were mostly in the Pioneer and Interrogator groups. It was concluded that the perceptions of the participants on the individual Innovativeness scales subscales differed significantly in terms of gender, marital status, education, task type, age and branch type variables, and there was no significant difference found in terms of seniority variable. One of the more significant findings to emerge from this study is that physical education teachers have higher scores than coaches in opinion leadership, openness to experience, and risk-taking, however, in terms of resistance to change that coaches have higher scores than physical education teachers. As a result, with this study, individual innovation perceptions of trainers and physical education teachers were determined in terms of different variables.

Keywords: Coach, Physical Education Teacher, Individual Innovation, Performance, Sport.

1. Giriş

Günümüzde bireysel yenilikçilik sıkça konuşulan kavramlardan biri olmuştur. Hızla değişen ve gelişen dünyada bilgi ile birlikte teknolojinin hızla gelişmesi toplumda birey-

lerin yenilikçi düşünmesini kaçınılmaz hale getirmiştir. Bireylerin sağlığının korunması, çok yönlü gelişim ve kişisel gelişim alanında mevcut, güvenli ve etkili uygulamaları içeren yenilikçi eğitim teknolojisinin geliştirilmesine yönelik araştırma faaliyetleri doğrultusunda sistematik olarak bireylerin eğitilmesini hedefleyen alanlardan biri de beden eğitimi ve spordur. Dolayısıyla sağlıklı, nitelikli, araştırmacı, özgüveni olan yenilikçi bireyler ile ulusal ve uluslararası düzeyde şampiyon sporcular yetiştirilmesinde; işini seven, çalışmaya tutkun, sürekli yenilikçi yaklaşım bilinci, çağdaş eğitim ve öğretim anlayışına sahip olan güncel değişimleri takip eden ve yakalayan beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörler ile mümkün olacaktır.

Bugün sportif amaçlı yapılacak tüm faaliyet, organizasyon ve etkinliklerde, enerjik, işini seven ve işine odaklanan, çalıştıkları kulüp, takım, kurum ve kuruluşlara bağlılık hisseden, sorumluluk duygusu olan, işini sahiplenen, verimli çalışanlara her zamankinden daha çok ihtiyaç duyulmaktadır. Açıkalın (1998), çevrelerinde meydana gelen değişiklikleri göz ardı eden fikirlerin, kurumların, teknolojilerin önce sıradanlaştığını bir zaman sonra yaşamsal işlevlerini kaybettiklerini ve sonunda tamamen işe yaramaz hale geldiklerini işaret etmiştir. Eğitim örgütlerinin diğer örgütlerden farklı olarak yenilikleri takip etme, uygulama sorumluluğunun yanı sıra, topluma önderlik etme, yenilikleri başlatma sorumluluklarını da taşıdıklarını ifade etmiştir.

Bireysel Yenilikçilik: yenilik kelimesi, genel anlamıyla “yeni olma durumu” olarak tanımlanırken (TDK, 2019); Diaconu (2011) ise en yeni bilgileri kullanarak ortaya konulan teknolojik çözümler olarak ifade etmektedir. Yalçınkaya (2010), yenilik kelimesinin karşılığının inovasyon olduğunu ifade etmiştir. Türk Dil Kurumu da, Latince “innovatus” kavramından türeyen “innovation” kelimesinin karşılığını yenilik ve yenileşim olarak vermektedir (TDK, 2020).

Hurt, Joseph ve Cook (1977) yenilikçiliği, kişilerin değişimlere yönelik isteği olarak tanımlamışlardır. Başka bir çalışmada "yenilikçilik", sistem içerisinde yer alan bireyin diğer çalışanlardan daha hızlı bir şekilde yeniliği benimsemesi ve kabullenmesi şeklinde izah edilmiştir (Rogers, 2003). Palazzo (2005) ise yenilikçilik kavramını üretkenlik, öğrenme, yenilik ve yaratıcılık kavramları ile birlikte değerlendirerek, yenilikçiliği bireyin üretkenlik, öğrenme, yenilik ve yaratıcılık arasında etkileşim için olumlu bir çevre oluşturması olarak tanımlamaktadır. Bu doğrultuda Kılıçer ve Odabaşı (2010) yenilikçiliği; değişime ve yeni şeyler denemeye karşı isteklilik, kabullenme sürecinde bir toplum içerisinde kişilerin veya kurumların herhangi bir yeniliği diğerlerine göre daha önce benimsemesi düzeyinde gerçekleştiren olarak ifade etmiştir.

Malekian, Kanaany ve Malekian (2013) yenilikçi bireyleri şu ifadeler ile tanımlamıştır: "İnsanın yeniliği yenilik eğilimlerinden kaynaklanmaktadır. Eğer biri yenilik konusunda iyimser değilse yenilikçi olamaz. Dolayısıyla, yenilik yapma eğilimleri sayesinde yenilikçi insanları tanımak mümkündür." Hurt, Joseph ve Cook (1977) yenilikçiliğin kişilikle ilgili olduğunu belirtmiş ve yenilikçiliği değişime karşı isteklilik olarak tanımlamışlardır. Bireysel yenilikçiliğin ise bir yenilikle karşılaştığında bireyin doğasını yansıtan

kalıcı bir kişilik özelliği olduğu belirtilmektedir (Fang, Shao ve Lan, 2009; Yi, Fiedler ve Park, 2006).

Kişilik özelliği açısından bakıldığında bireysel yenilikçilik kavramı, bireylerin yeni şeylere verdikleri tepkiler ve bireylerarası farklılıklar nedeniyle üç farklı bakış açısı ile kavramsallaştırılmaktadır. Bunlar davranışsal (behavioral), genel kişilik özelliği (global personality trait) ve alana özel kişilik özelliği (domain-specific personality trait) yaklaşımlarıdır. Bu yaklaşımlar yenilikçiliği değerlendirirken ve ölçerken kendilerine has özelliklerini taşır (Goldsmith ve Foxall, 2003). Dolayısıyla toplum içerisindeki bireyler sahip oldukları özellikler bakımından birbirlerinden farklı özellikleri vardır. Bu özelliklere bağlı olarak yenilikleri benimsemekte farklı yaklaşımlar sergileyerek değişime istekli olma veya risk alma süreçlerinde farklı tavırlar ortaya çıkmaktadır (Kılıçer ve Odabaşı, 2010).

Corbin ve Cardinal (2008) yeniliklerin, beden eğitimi için yeni yaklaşımlar arayan motive olmuş bir grup insan olan yenilikçilerle başladığını öne sürmektedir. Bu anlamda yenilikçi olarak beceri öğretiminde beden eğitimi öğretmeni ile antrenörlerin; zamanla değişen ve yenilenen öğretim yöntem ve tekniklerini, çağa ve gelişimlere paralel olarak teknolojiye, mekâna ve araç gereçlere göre güncellemesi gerekmektedir. Bu konuda yenilikleri erken kabullenip teknolojik gelişmelerden yararlanarak yeni öğretim yöntem ve tekniklerini uygulayabilmelidir (Mülhim ve Murat, 2020).

Eğitim alanında yapılan yenilikler ve iyileştirmeler insan sermayesinin niteliğini artırabilir. Bu kapsamda öğretmen ve adaylarının inovatif ve girişimci yetkinlikleri önem arz etmektedir. Eğitim sisteminde gerçek değişiklikler ancak doğru inovatif faaliyetler ile mümkün olmaktadır (Campos, 2014; Fernald, Solomon ve Tarabishy, 2006; Kara, 2020). Bu bakımdan, ekonomik rekabet gücünü artırmak isteyen ülkeler eğitim sistemine özellikle öğretmen eğitimlerine büyük önem vermekte, bu yönde yapılan inovatif faaliyetler için büyük kaynaklar ayırmaktadır (Lubienski, 2009). Eğitim bağlamından elde edilen araştırma sonuçları, öğretmenlerin güçlü öğrenme iradesinin ve eğitimsel yeniliklerin benimsenmesi etkili öğrenme çıktılarında çok önemli bir rol oynadığını göstermektedir (Gorozidis vd, 2020; Ilomäki ve Lakkala, 2018). Fakat eğitim döneminde öğretmen adaylarına stajyerlik dönemlerinde eğitim öğretim müfredatına bağlı olarak beden eğitiminin mevcut durumu sabit ve değişmez olarak öğretilir (Oliver ve ark., 2015). Bu tür model uygulamalarla beden eğitimi öğretmen adayları beden eğitiminin doğası gereği uzun süredir sahip oldukları fikir ve değerleri sunma fırsatından mahrum bırakılmaktadır (Graham 1991; Matanin ve Collier 2003). Böylelikle gençliğin ihtiyaçlarını karşılamada başarılı olamayan modellerle devam eden mevcut beden eğitimi uygulamaları sürdürülmektedir (Enright ve O'Sullivan, 2012). Bu doğrultuda yenilik, eğitim dahil her alanda insanlığın ilerlemesi için kilit bir faktör olmuştur. Ancak, bu tür yeniliklerin başarısı genellikle öğretmenlerin mesleki ve Bilgi ve İletişim Teknolojisi (BİT) bilgilerini nasıl geliştirdiği ve bakış açısına bağlıdır (Peña-López, 2016 ;Vincent-Lancrin, Urgel, Kar ve Jacotin, 2019). Silverman (1997) ise teknolojinin öğrencilerin aktivite düzeylerine katkıda bulunacak, sağlığı ve fiziksel aktiviteyi teşvik edecek şekilde beden eğitimindeki

etkisini öngörmüştür. Öncelikle eğitimde gelişimi ve yeniliği belirleyen en önemli insan faktörlerinden biri, öğretmenlerin teknoloji entegrasyonu ve uygulamaya hazır olmasıdır (Al-Awidi ve Aldhafeeri, 2017). Ayrıca eğitim etkinliklerinde önyargı, öğretmenlerin yetkinliği ve rol model niteliklerinin öğrenci algıları üzerinde etkilidir (Pennington, 2021). Bununla birlikte Teknoloji, ekipman tasarımı, eğitim veya antrenörlük uygulamaları ile ilgili olarak elit sporda yenilikçiliğin temel faktörüdür (Ringuet-Riot ve ark., 2013; Dyer, 2015). Eğitimde inovasyonları başlatma, geliştirme veya benimsemedeki kapasite ve tutumu belirlediği için öğretmenlerin teknolojiyi konularına entegre etmeye hazır olup olmadıklarını keşfetmek çok önemlidir (Wall, 1996). Ayrıca inovasyon için koşulların oluşturulması, organizasyonlarda gerekli yetenek ve davranışların geliştirilmesine yardımcı olur (Arshi, 2016). Bu anlamda özellikle 21. yüzyılda genelde tüm alanlarda ve özelde antrenörler ile beden eğitimi alanındaki öğretmen ve eğiticilerin yenilikçi nitelikleri ön plana çıkmaktadır.

İlgili literatüre bakıldığında; bireysel yenilikçilik konusunda antrenörler ile beden eğitimi öğretmenlerinin birlikte incelendiği bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Ülkemizde, beden eğitimi dersleri ve spor branşları sağlık ve fiziksel aktivite alışkanlıkları geliştirmek için en iyi ortamlardır. Beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörler bireylerin motor, bilişsel, kişisel, duygusal ve sosyal gelişimine katkıda bulunarak bu yeterliliklerin kazanılmasında önemli bir rol oynarlar.

Bu bağlamda antrenör ve beden eğitimi öğretmenlerinin başarı ile motivasyon inançlarının yüksek düzeyde olması ve yenilikçi yaklaşımlara sahip olmaları, spor biliminin birçok farklı alanında hedeflenen gelişimin gerçekleştirilebilmesi açısından önemli katkılar sağlayacaktır. Bu noktadan hareketle, yapılan bu çalışmada, antrenörler ve beden eğitimi öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeylerini belirleyerek çeşitli değişkenler açısından incelemek amaçlanmıştır.

2. Materyal ve Metod

2.1. Araştırma Modeli

Araştırma nicel bir çalışma olup betimsel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada antrenörlerin ve beden eğitimi öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik algılarına ilişkin görüşleri belirlenmiş, katılımcı görüşlerinin sahip oldukları bazı demografik değişkenler bakımından farklılaşma durumları incelenmiştir. Bu çalışmada tüm katılımcılardan “Bilgilendirilmiş Gönüllü Onam Formu” ile onay alınmıştır.

2.1. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Kahramanmaraş İl Milli Eğitim Müdürlüğü (Merkez Onikişubat İlçesi) ile yine Kahramanmaraş Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü bünyesinde görev yapmakta olan antrenörler ile beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Araştırma evrenindeki tüm antrenör ve beden eğitimi öğretmenleri araştırma örneğine dahil edil-

diği için ayrıca örneklem seçimine gidilmemiştir. Ölçek formları çevrimiçi ortamda katılımcılara gönderilmiş ve 296 katılımcıdan kullanılabilir geri dönüş sağlanmıştır.

Tablo 1. Araştırma Örneklemine Dâhil Edilen Katılımcı Bilgileri

Demografik Değişkenlere Göre		N	%
Cinsiyet	Kadın	50	16.89
	Erkek	246	83.11
Medeni Durum	Bekâr	72	24.32
	Evli	224	75.68
Öğrenim Durumu	Lisans mezunu	264	89.19
	Lisansüstü mezunu	32	10.81
Görev Türü	Antrenör	140	47.30
	Beden eğitimi öğretmeni	156	52.70
Yaş	20-30 yaş arası	70	23.65
	31-40 yaş arası	139	46.96
	41 yaş ve üzeri	87	29.39
Branş Türü	Ring ve minder sporları	57	19.26
	Raket sporları	91	30.74
	Salon sporları	73	24.66
	Futbol	43	14.53
	Diğer sporlar	32	10.81
Kıdem	1-5 yıl	73	24.66
	6-15 yıl	126	42.57
	16 yıl ve üzeri	97	32.77

Birçok araştırmada, öğretmenlerin yaşı, mesleki kıdemi ve öğretim deneyiminin öğretmenlik mesleğindeki performansı ve bireysel yeterlikleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir (Epstein, & Fischer, 2017; Feldman, 1983). Bu kapsamda çalışmalar mesleğinin ilk 5 yılında öğretmenlik deneyimi olanlar, 5 yılın üzerinde görev yapanlar ve 15 ya da 20 yılın üzerinde deneyime sahip olanlar şeklinde gruplandırılmalar söz konusudur. Bu çalışmada öğretmenlerin yaş grupları uzman görüşlerine ve literatürdeki benzer çalışmalardaki sınıflamalara göre gerçekleştirilmiştir.

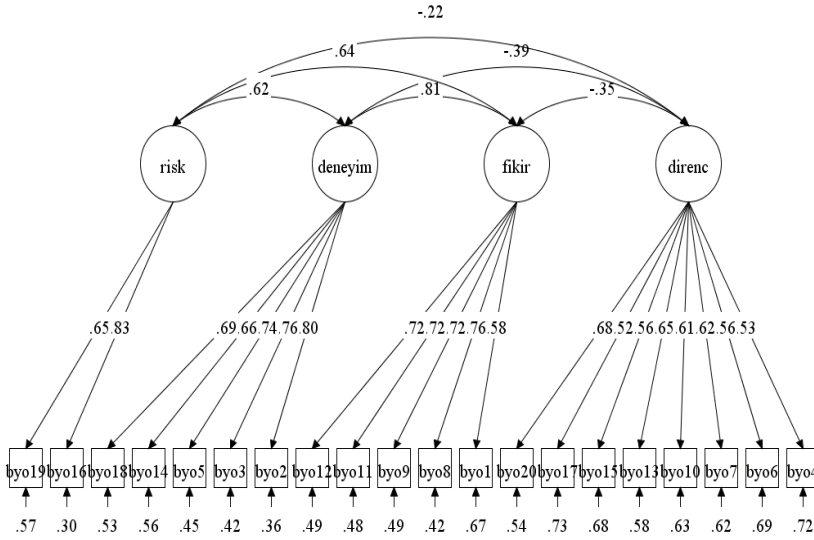
2.2. Veri Toplama Araçları

2.2.1. Bireysel Yenilikçilik (İnovasyon) Ölçeği

Ölçek ilk olarak Hurt, Joseph ve Cook (1977) tarafından geliştirilmiş olup Kılıçer ve Odabaşı (2010) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. 20 maddeden oluşan ölçek, 1=kesinlikle katılmıyorum ile 5=kesinlikle katılıyorum aralığında olmak üzere beşli likert şeklinde düzenlenmiştir. Ölçeğin “değişime direnç (4, 6, 7, 10, 13, 15, 17 ve 20), fikir önderliği

(1, 8, 9, 11 ve 12), deneyime açıklık (2, 3, 5, 14 ve 18) risk alma (16 ve 19)” olmak üzere 4 alt boyutu bulunmaktadır. Ölçeği geliştiren araştırmacılar ölçekten en düşük 14, en yüksek ise 94 puan alınabilmekte olduğunu belirtmişlerdir. Ölçek üzerinden hesaplanan puanlara göre bireyler yenilikçilik bağlamında kategorize [Gelenekçi (0-45 puan), Kuşku (46-56 puan), Sorgulayıcı (57-68 puan), Öncü (69-80 puan) ve Yenilikçi (80 puan üzeri)] edilebilmektedir. Kılıçer ve Odabaşı (2010) yapmış oldukları güvenilirlik analizi sonucunda ölçeğin geneli için Cronbach Alpha katsayısını .82; alt boyutları olan değişime direnç, fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma için ise sırasıyla .82, .71, .70 ve .63 olarak hesaplamışlardır. Bu çalışmada ise ölçeğin geneli için Cronbach Alpha katsayısı .88 ve alt boyutlar için ise sırasıyla .80, .82, .84 ve .70 olarak bulunmuştur.

Ölçeğin dört boyutlu yapısını doğrulamak amacıyla bu çalışma kapsamında Doğrulayıcı Faktör Analizi yapılmıştır (Şekil 1). Yapılan analiz sonucunda ölçeğin dört boyutlu yapısının doğrulandığı ve modele ait uyum indekslerinin kabul edilebilir düzeylerde olduğu görülmüştür ($\chi^2/sd=2.24$, CFI= .91, TLI=.90, RMSEA= .065, SRMR= .056).

Şekil 1. Doğrulayıcı Faktör Analizi Diyagramı

2.2. Verilerin Toplanması ve Analizi

Ölçek formları çevrimiçi olarak hazırlanmış ve doldurmaları için katılımcılara gönderilmiştir. Verilerin toplanmasına 2019 yılı içerisinde başlanmış ve 296 katılımcıdan kullanılabilir geri dönüş sağlanmıştır. Araştırmanın verileri Jamovi 1.6.12 istatistikî yazılım paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmada kullanılacak testlerin belirlenmesi için elde edilen puanlarının normal dağılım gösterip göstermediği çarpıklık katsayısı yöntemiyle (Büyüköztürk, 2018) incelenmiştir. Yapılan normallik testi sonucunda

verilerin normal dağılım gösterdiği tespit edilmiştir. Katılımcıların bireysel yenilikçilik düzeyleri puan ortalamalarına göre dağılımı belirlenmiştir. Bu aşamadan sonra veri analizi için aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri belirlenmiş, katılımcı görüşlerinin demografik değişkenler bakımından farklılaşma durumunu belirlemede t-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) testi, anlamlı bulunan *F* değerinde fark olan grupları belirlemede ise Post-Hoc testleri kullanılmıştır.

2.3. Araştırma Etiği

Bu araştırma, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu 04/03/2020 tarih ve 108 araştırma protokol kodu, 35 karar no ile etik kurulunun yasal izni ile gerçekleştirilmiştir. Alıntılar bilimsel etik kuralları çerçevesinde yapılmıştır ve kaynağa bölümünde alıntıların kaynaklarına ver verilmiştir.

3. Bulgular

Araştırmanın bu bölümünde araştırma kapsamında belirlenen problemlere yönelik yapılan analizlere ilişkin bulgular tablolar halinde verilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri Puan Ortalamalarına Göre Dağılımı

Bireysel Yenilikçilik Düzeyi		N	%
Puan Aralıklarına Göre	Gelenekçi (0-45 puan)	1	0,34
	Kuşkucu (46-56 puan)	46	15,54
	Sorgulayıcı (57-68 puan)	97	32,77
	Öncü (69-80 puan)	119	40,20
	Yenilikçi (80 puan üzeri)	33	11,15

Tablo 2. incelendiğinde katılımcıların bireysel yenilikçilik düzeyleri bakımında çoğunluğunun 'Öncü' ve 'Sorgulayıcı' gruplarda yer aldıkları görülmektedir.

Tablo 3. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik (İnovasyon) Ölçeği Alt Boyutları Aritmetik Ortalama ve Standart Sapmaları

Ölçek Boyutları	N	Min-Max	$\bar{X}$	SS
Değişime Direnç	296	1-5	2.52	.64
Fikir Önderliği	296	1-5	3.82	.70
Deneyime Açıklık	296	1-5	4.00	.72
Risk Alma	296	1-5	3.51	.79

*($p < 0,05$)

Tablo 3. incelendiğinde katılımcıların bireysel yenilikçilik ölçeğinin puan ortalamaları (en düşük 1 en yüksek 5 işaretlenmesi bağlamında) fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma boyutlarına ilişkin görüşlerinin yüksek düzeyde; değişime direnç boyutunda ise düşük düzeyde olduğu görülmektedir.

Tablo 4. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik Algılarının Demografik Değişkenlere Göre Farklılaşma Durumları İlişkisiz Örneklemeler İçin T-Testi Bulguları

Boyutlar	Cinsiyet	$\bar{X}$	SS	t	p	Medeni	$\bar{X}$	SS	t	p
						Durum				
Değişime Direnç	Kadın	2.65	.58	1.52	.129	Bekâr	2.69	.76	2.58	.010*
	Erkek	2.49	.65			Evli	2.47	.59		
Fikir Önderliği	Kadın	3.72	.70	-1.03	.302	Bekâr	3.87	.70	.774	.440
	Erkek	3.83	.69			Evli	3.79	.69		
Deneyime Açıklık	Kadın	3.92	.70	-.731	.465	Bekâr	4.05	.67	.732	.465
	Erkek	4.00	.72			Evli	3.97	.73		
Risk Alma	Kadın	3.15	.78	-3.60	.000*	Bekâr	3.64	.87	1.68	.094
	Erkek	3.58	.77			Evli	3.47	.76		

*($p < 0,05$)

Tablo 4. incelendiğinde yapılan analizler sonucunda cinsiyet değişkeni bakımından katılımcıların değişime direnç, fikir önderliği ve deneyime açıklık arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Risk alma boyutunda ise anlamlı farklılık bulunmuştur [$t(294) = -3.60, p < .(05)$] kadın katılımcıların risk alma düzeylerinin erkek katılımcıların risk alma düzeylerinden daha düşük olduğu belirlenmiştir.

Medeni durum değişkeni bakımından katılımcıların fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken, değişime direnç boyutunda [$t(294) = -2.58, p < .(05)$] anlamlı farklılık bulunmuştur. Bekar katılımcıların değişime direnç boyutunun evli katılımcıların değişime direnç boyutundan daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Tablo 5. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik Algılarının Öğrenim Durumu Değişkenine Göre Farklılaşma Durumları İlişkisiz Örneklem İçin T-Testi Bulguları

Boyutlar	Öğrenim Durumu	$\bar{X}$	SS	t	p
Değişime Direnç	Lisans	2.55	.64	2.28	.023*
	Lisansüstü	2.28	.62		
Fikir Önderliği	Lisans	3.77	.68	-2.67	.008*
	Lisansüstü	4.12	.77		
Deneyime Açıklık	Lisans	3.95	.72	-2.87	.004*
	Lisansüstü	4.34	.58		
Risk Alma	Lisans	3.50	.77	-.160	.873
	Lisansüstü	3.53	.91		

*($p < 0,05$)

Tablo 5. incelendiğinde yapılan analizler sonucunda öğrenim durumu değişkeni bakımından katılımcıların risk alma boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken, değişime direnç, fikir önderliği ve deneyime açıklık boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Lisansüstü mezunu katılımcıların fikir önderliği ve deneyime açıklık boyutlarında lisans mezunlarından daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Değişime direnç boyutunda ise lisans mezunu katılımcıların lisansüstü mezunu katılımcıların değişime direnç boyutundan daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo 6. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik Algılarının Görev Türü Değişkenine Göre Farklılaşma Durumları İlişkisiz Örneklem İçin T-Testi Bulguları

Boyutlar	Görev Türü	$\bar{X}$	SS	t	p
Değişime Direnç	Antrenör	2.62	.61	2.44	.015*
	Öğretmen	2.44	.66		
Fikir Önderliği	Antrenör	3.66	.74	-3.64	.000*
	Öğretmen	3.95	.62		
Deneyime Açıklık	Antrenör	3.81	.83	-4.19	.000*
	Öğretmen	4.16	.56		
Risk Alma	Antrenör	3.40	.85	-2.36	.019*
	Öğretmen	3.61	.71		

*($p < 0,05$)

Tablo 6. incelendiğinde katılımcıların görev türü değişkeni bakımından değişime direnç [$t(294) = -2.28, p < (.05)$], fikir önderliği [$t(294) = -2.28, p < (.05)$], deneyime açıklık

[$t(294)=-2.28, p<.05$], risk alma [$t(294)=-2.28, p<.05$] boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Katılımcılardan beden eğitimi öğretmenlerinin fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk almada antrenörlerden daha yüksek puana sahip olduğu belirlenmiştir. Değişime direnç boyutunda ise antrenörlerin beden eğitimi öğretmenlerine göre daha yüksek puana sahip olduğu belirlenmiştir.

Tablo 7. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik Algılarının Yaş ve Kıdem Değişkenlerine Göre Farklılaşma Durumları Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Boyutlar	Yaş	$\bar{X}$	SS	F	p	Kıdem	$\bar{X}$	SS	F	p
Değişime Direnç	20-30 yaş	2.69	.73			1-5 yıl	2.65	.73		
	31-40 yaş	2.49	.61	3.19	.042*	6-15 yıl	2.51	.59	2.03	.132
	41 yaş ve üzeri	2.44	.60			16 yıl ve üzeri	2.45	.62		
Fikir Önderliği	20-30 yaş	3.84	.67			1-5 yıl	3.88	.68		
	31-40 yaş	3.76	.72	.961	.384	6-15 yıl	3.75	.70	1.03	.356
	41 yaş ve üzeri	3.89	.67			16 yıl ve üzeri	3.85	.70		
Deneyime Açıklık	20-30 yaş	3.99	.73			1-5 yıl	4.05	.74		
	31-40 yaş	3.98	.75	.161	.851	6-15 yıl	3.97	.67	.309	.734
	41 yaş ve üzeri	4.03	.67			16 yıl ve üzeri	3.99	.76		
Risk Alma	20-30 yaş	3.48	.83			1-5 yıl	3.55	.83		
	31-40 yaş	3.51	.82	.119	.888	6-15 yıl	3.44	.80	.858	.425
	41 yaş ve üzeri	3.54	.72			16 yıl ve üzeri	3.57	.74		

*($p<0,05$)

Tablo 7. incelendiğinde yaş değişkeni açısından katılımcıların fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmazken, değişime direnç boyutunda ise istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmuştur $F(2,293)=3.19; p<0,05$. 20-30 yaş grubu katılımcıların değişime dirençlerinin 31-40 yaş arası katılımcılar ile 41 yaş üzeri katılımcılardan anlamlı bir biçimde yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Kıdem değişkeni açısından ise katılımcıların değişime direnç ($F=2.03, p=.132$), fikir önderliği ($F=1.03, p=.356$), deneyime açıklık ($F=.309, p=.734$) ve risk alma ($F=.858, p=.425$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 8. Katılımcıların Bireysel Yenilikçilik Algılarının Branş Türü Değişkenine Göre Farklılaşma Durumları Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Boyutlar	Branş Türü	$\bar{X}$	SS	F	p
Değişime Direnç	Ring ve minder sporları	2.76	.75	2.69	.031*
	Raket sporları	2.47	.71		
	Salon sporları	2.46	.49		
	Futbol	2.41	.62		
	Diğer sporlar	2.57	.49		
Fikir Önderliği	Ring ve minder sporları	3.76	.80	.576	.680
	Raket sporları	3.79	.74		
	Salon sporları	3.80	.65		
	Futbol	3.96	.58		
	Diğer sporlar	3.84	.66		
Deneyime Açıklık	Ring ve minder sporları	3.91	.75	.647	.630
	Raket sporları	4.05	.77		
	Salon sporları	3.95	.67		
	Futbol	4.09	.65		
	Diğer sporlar	3.98	.74		
Risk Alma	Ring ve minder sporları	3.44	.90	1.33	.258
	Raket sporları	3.57	.77		
	Salon sporları	3.42	.75		
	Futbol	3.71	.84		
	Diğer sporlar	3.41	.77		

*($p < 0,05$)

Tablo 8. incelendiğinde branş türü değişkeni açısından katılımcıların fikir önderliği ($F=.576$; $p=.680$), deneyime açıklık ($F=.647$; $p=.630$) ve risk alma ($F=1.33$; $p=.258$) boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Ring ve minder sporları grubu katılımcıları ile ‘diğer sporlar’ grubu katılımcıların değişime dirençleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmazken, ring ve minder sporları ile raket sporları, salon sporları ve futbol arasında ise değişime direnç boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur $F(2, 291) = 2.69$; $p < 0,05$.

Farkın hangi gruplar arasından kaynaklandığını belirlemek için yapılan Post-Hoc testleri sonucunda ring ve minder sporları grubu katılımcıların değişime dirençlerinin raket sporları grubu, salon sporları grubu ve futbol grubu katılımcıların değişime dirençlerinden anlamlı bir biçimde daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır.

4. Tartışma ve Sonuç

Bu çalışmada, beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin bireysel yenilikçilik algılarını incelemek ve sosyo-demografik özelliklerin bireysel yenilikçilik üzerindeki etkisini araştırmak amaçlanmıştır. Literatürde beden eğitimi öğretmeni ve antrenörlerin bireysel yenilikçilik özelliklerinin incelenmesine yönelik sınırlı sayıda çalışma olmasından dolayı bu çalışmanın literatüre katkı sağlayacağı öngörülmektedir. Yenilikçilik konusunda beden eğitimi ve sporun içerisinde aktif olarak görev alan öğretmen, antrenör, yönetici, sporcu ve hakem gibi birçok paydaşın yenilikçilik alanında çağımızın gereksinimlerini keşfetme ve yeni bakış açısı yaratarak yeni fikirler edinip yeni ve farklı yöntemler geliştirmeleri önemlidir.

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre, beden eğitimi öğretmeni ve antrenörlerin “bireysel yenilikçilik” ölçeğinin genelinde, fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma boyutlarına ilişkin görüşlerinin yüksek düzeyde olduğu; değişime direnç boyutuna ilişkin görüşlerinin ise düşük düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Elde edilen bu bulgular, önceki yapılan çalışmalar ile benzerlik göstermektedir (Sevinç ve Gençler, 2017; Kılıçer, 2011). Karadağ (2018), yapmış olduğu çalışmada spor federasyonları çalışanlarının bireysel yenilikçilik tutumlarının en fazla “deneyime açıklık ve fikir önderliği” alt boyutlarında olduğunu belirtmiştir.

Beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin görev türü değişkeni bakımından değerlendirildiğinde beden eğitimi öğretmenlerinin “fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma” alt boyutlarında antrenörlerden daha yüksek olduğu, “değişime direnç” boyutunda ise antrenörlerin beden eğitimi öğretmenlerinin değişime direnç boyutundan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç antrenör ve beden eğitimi öğretmenlerinin bir eğitici olmalarına bağlı olarak bilgi, beceri ve öz-yeterlik algıları amaçları doğrultusunda farklılık olabileceği söylenebilir. Alan yazında bu araştırmadan antrenör değişkeni bakımından ortaya çıkan sonuçlardan farklı nitelikte çalışmalar mevcuttur. Atalay (2018) Türkiye Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüklerinde çalışan personelin bireysel yenilikçilik düzeyini incelediği çalışmasında sportif eğitim uzmanı olarak çalışan personelin değişime direnç alt boyut puan ortalaması diğer personele göre daha yüksek olduğu, antrenörlerin ise bireysel yenilikçilik düzeyinin diğer personele göre daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Kulaşçi (2019) çalışmasında, sporcu olan personelin değişime direnç ve risk alma boyutlarında antrenör olan personelden anlamlı olarak daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Beden eğitimi öğretmeni değişkeni bakımından bakıldığında yenilikçiliğe karşı istekli ve olumlu bir bakış açısına sahip oldukları söylenebilir. Yenilikçi bireylerin özelliklerinden birisi yeniliği takip etme eğilimidir. Bu bireyler öğrenirken doğrudan yenilikleri deneyerek hedeflerine ulaşırlar (Hirschman, 1980). Güngör (2020) Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyinin öğretmen profesyoneliğine etkisinin belirlenmesini incelediği çalışmasında katılımcıların bireysel yenilikçilik ölçeğinin puan ortalamaları fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma boyutlarına ilişkin görüşlerinin yüksek düzeyde olduğu; değişime direnç boyutunda ise düşük düzeyde olduğunu

tespit etmiştir. Ohlson ve ark. (2021) antrenörler genellikle ebeveynlerden veya öğretmenlerden daha fazla sporcularla zaman geçirir, bu nedenle sporcular zorlu karar verme durumlarında uygun rehberlik için antrenörlerine başvurduklarını belirtmiştir. Bu durum antrenörlerin sporcularına rehberlik konusunda riske girmeyerek dikkatli ve hassas davrandıkları ile açıklanabilir.

Cinsiyet değişkeni göz önüne alındığında, kadın katılımcıların risk alma düzeylerinin erkek katılımcıların risk alma düzeylerinden daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Erkek katılımcıların puanının yüksek olmasının yenilikçiliğe bireysel özelliklerin yani bilişsel, öznel ve davranışsal olarak kişisel özelliklerin farklılığından kaynaklandığı söylenebilir. Yılmaz (2018) ve Kılıçer (2011) yaptıkları çalışmada risk alma alt boyutunda erkek öğretmenler lehine anlamlı olduğunu tespit etmişlerdir.

Medeni durum değişkeni göz önüne alındığında, bekar katılımcıların değişime direnç alt boyut puanının evli katılımcıların değişime direnç alt boyut puanından daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Bekâr katılımcıların değişime karşı istekli olmadıkları bu yüzden spor alanındaki bilgi, beceri ve yeterlilik inanç düzeyleri değişim ve gelişimlerini etkileyeceği söylenebilir. Çalışmamızın sonuçlarından farklı olarak Karadağ (2018), değişime direnç alt boyut puanlarının medeni duruma göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiğini ve evli katılımcıların değişime direnç tutum puanlarının, bekar katılımcıların değişime direnç tutum puanlarından anlamlı düzeyde daha yüksek olduğunu tespit etmiştir.

Öğrenim durumu değişkeni göz önüne alındığında, lisansüstü mezunu katılımcıların fikir önderliği ve deneyime açıklık boyutlarında lisans mezunlarından puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Değişime direnç boyutunda ise lisans mezunu katılımcıların lisansüstü mezunu katılımcıların değişime direnç boyutundan daha yüksek puana sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Eğitim seviyesi düştükçe yenilikçiliği benimseme eğiliminin azaldığı söylenebilir. Özkan, Özlem ve Özmen (2020) tarafından yapılan çalışmada lisans mezunu katılımcıların değişime direnç alt boyutunda algılarının anlamlı şekilde daha yüksek olduğunu tespit edilmiştir. Kulanşi (2019) spor tesislerinde çalışan personele yaptığı çalışmada, deneyime açıklık alt boyutunda ilköğretim mezunu olanlara göre en yüksek ortalama ön lisans mezunları lehine anlamlı, en düşük ortalama ise değişime direnç alt boyutunda lisansüstü mezunları lehine anlamlı tespit etmiştir. Karadağ (2018) "fikir önderliği ve deneyime açıklık", alt boyutlarında öğrenim durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık göstermediği "değişime direnç" alt boyut puanlarının öğrenim durumuna göre orta öğrenim mezunlarının hem lisans hem de lisansüstü mezunlara göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiğini tespit etmiştir. Öztürk (2015) çalışmasında; öğrenim durumları yenilikçilik toplam puanları, fikir önderliği, deneyime açıklık, risk alma alt boyutu puanlarında anlamlı bir fark yaratmadığı öğrenim durumu ön lisans olan öğretmenlerin anlamlı bir şekilde öğrenim durumu lisansüstü olan öğretmenlere göre değişime daha fazla direnç gösterdiklerini tespit etmiştir. Benzer şekilde öğrenim durumu lisans olan öğretmenlerin anlamlı bir şekilde öğrenim durumu lisansüstü olan öğretmenlere göre değişime daha fazla direnç gösterdikleri görülmüştür. Lisansüstü katılımcıların

fikir önderliği ve deneyime açıklık boyutları açısından puanlarının daha yüksek olması; beden eğitimi öğretmeni ve antrenörlerin sportif başarıyı yakalayabilmeleri için öğrenci ve sporcularını daha nitelikli yetiştirmek ileriki yaşamlarında liderlik vasıflarının oluşması gibi özelliklerle açıklanabilir. Lisans mezunu katılımcıların ise yeniliklere karşı tedbirli ve ihtiyatlı davranış sergiledikleri söylenebilir.

Katılımcıların yaş değişkeni bakımından 20-30 yaş grubu katılımcıların değişime direnç düzeylerinin 31-40 yaş arası ile 41 yaş üzeri katılımcılardan anlamlı bir biçimde yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. 30 yaş altı katılımcıların değişim ve yenilik kaygılarının daha yüksek olduğu söylenebilir. Yaş ilerledikçe edinilen tecrübe nedeniyle değişime direncin azaldığı yeniliğe açık olmanın arttığı söylenebilir. Buna göre beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin erken yaşlarda yenilikçiliğe bakış olarak mesleklerinin ilk yılları ve işe yeni başlamış olmanın vermiş olduğu acemilik nedeniyle yeni ve farklı olan şeylere karşı cesaret gösteremedikleri için tepkili olmaları ayrıca alanlarındaki yenilikleri daha geç benimsemekte, daha az değişime istekli olma ve daha az risk alabilecekleri söylenebilir. Özkan, Özlem ve Özmen (2020) tarafından yapılan çalışmada yaşı 29 ve altı olan katılımcıların değişime direnç alt boyutunda algılarının anlamlı şekilde daha yüksek olduğunu tespit edilmiştir. Kunze, Boehm ve Bruch (2013) tarafından yapılan çalışmada çalışanların yaşça daha büyük olanların, daha genç meslektaşlarına göre değişime daha az direnç gösterdikleri belirtilmiştir. Alan yazına bakıldığında yapılan çalışmalarda farklı sonuçlar bulunmaktadır. Aslan ve Eröz (2018) yaptıkları çalışmada 18-24 yaş grubundaki katılımcılar en yüksek bireysel yenilikçilik özelliklerine sahipken en düşük bireysel yenilikçilik özelliklerine 55-64 ve 65 yaş ve üzeri katılımcıların sahip olduğunu saptamıştır. Karadağ (2018), Öztürk (2015) ve Köroğlu (2014) araştırmalarında katılımcıların yenilikçilik toplam puanları ve alt boyutlarına verdikleri puanlar yaşlarına göre anlamlı fark göstermediği sonucuna ulaşmışlardır.

Branş türü değişkeni bakımından incelendiğinde ring ve minder sporları grubu katılımcıların değişime dirençlerinin raket sporları grubu, salon sporları grubu ve futbol grubu katılımcıların değişime dirençlerinden anlamlı bir biçimde yüksek olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Alan yazı taramasında bu tür çalışmaya ulaşılabilen kaynaklar arasında rastlanmamıştır. Ring ve minder sporları grubu sporları genellikle bireysel spor grubunda değerlendirilir. Bireysel spor yapanlar takım sporlarında olduğu gibi takım olarak karar vermek yerine çoğu zaman bireysel olarak karar verme davranışı sergilendiğinden dolayı sosyal olma özelliği kısıtlanabilmekte, bundan dolayı değişime dirençlerinin de bu durumdan kaynaklandığı ifade edilebilir. Ayrıca ring ve minder sporların genel olarak boks, judo, güreş, tekwondo ve karate gibi spor branşları olması, kullandıkları araç gereç, materyal, malzeme ve teknolojik aletlerin pahalı olması ve satın alacak maddi imkâna sahip olmamalarından dolayı antrenmanlarını genel olarak belli bir disiplin ve geleneksel stiller ile beraber alışılmış çalışma yöntemleri ile sürdürmenin daha doğru yöntem olarak gördükleri söylenebilir. Varış (1982) çalışmasında eğitimde yeniliklerin kabul edilmesinin yeniliklerin ilgililer tarafından destek görmesine bağlı olduğunu belirtmiştir. Cemaloğlu'na (1999) göre yeniliğin uygulanması için örgüt içinde yeterli desteğin sağ-

lanması önemli olmakla birlikte, bir yenilik için destek sağlanmasının karmaşık bir süreç olduğunu vurgulamıştır. Dolayısıyla raket, salon ve futbol grubu spor branşına sahip olan öğretmen ile antrenörlerin öğrenci ve sporcularını modern eğitim bakımından yönlendirebileceği anlamına gelir.

Kıdem değişkeni açısından ise katılımcıların değişime direnç, fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Farklı kıdemlerde bulunan bireyler yöneticilik ve liderlik görevleri üstlenebilmektedirler. Bu yüzden kıdemden yenilikçiliği etkileyebilecek öneme sahip bir etken olmadığı söylenebilir. İlgili literatür araştırma sonuçlarını destekler niteliktedir. Karadağ (2018), Kılıç (2015), Kaya (2017), Demir Başaran ve Keleş (2015) bireysel yenilikçilik ve bu ölçüğe ait alt boyutların puanlarının kıdeme göre anlamlı düzeyde farklılık göstermediğini tespit etmişlerdir.

Bu araştırmanın sonuçlarına göre: Beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörlerin bireysel yenilikçilik düzeylerinin yenilikçi düzeye yakın olduğu ve katılımcıların çoğunlukla öncü ve sorgulayıcı gruplarda yer aldıkları görülmüştür. Beden eğitimi öğretmenlerini yenilikçi olarak fikir önderliği, deneyime açıklık ve risk alma alt boyutları gurubunda, antrenörlerin ise değişime direnç alt boyutunda öne çıktığı sonucuna ulaşılmıştır.

Yenilik kavramı ile ilgili yüzyılı aşkın zamandır başta işletme alanı olmak üzere sosyolojiden iletişime, eğitimden pazarlamaya kadar birçok alanın dikkatinin çekildiği, derinlemesine incelendiği ve üzerinde birçok araştırmaların yapıldığı ifade edilmiştir (Kılıçer ve Odabaşı, 2010). Bu bağlamda günümüzde beden eğitimi ve sporun içerisinde yer alan her paydaş gibi beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörler de bu alanda bilimsel ve teknolojik gelişmeleri takip ederek bireysel yenilikçilik düzeylerini geliştirip spor alanında yenilikçi bakış açısı kazanarak, bu alandaki yeniliklerden maksimum düzeyde faydalanabilmelidir.

Kaynakça

- Açıkalın, A. (1998). Üç rakamlı yıl dönümlerine doğru. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 2(16), 387-393.
- Akça, F., ve Şakar, Z. (2017). *Öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi. Pegem Atf İndeksi*, 451-462.
- Al-Awidi, H., & Aldhafeeri, F. (2017). Teachers' readiness to implement digital curriculum in kuwaiti schools. *Journal of Information Technology Education*, 16(1).
- Arshi, T. A. (2016). *Entrepreneurial orientation and its impact on innovation intensity in the Omani corporate sector*. PhD thesis University of Bedfordshire, Luton, England. <https://uobrep.openrepository.com/handle/10547/622108>.
- Aslan, E., ve SÜ, S. E. (2018). Kırsal turizmde yenilik ve kırsal turizm işletmecilerinin bireysel yenilikçilik düzeylerinin çeşitli değişkenler (katılımcılara ve işletmelere

- ilişkin) açısından incelenmesi: Kocaeli/Kartepe örneği. *MANAS Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 7(2), 537-562.
- Atalay, A. (2018). Gençlik hizmetleri ve spor il müdürlüğü çalışanlarının bireysel yenilikçilik düzeyi. *Turkish Studies*, 13(10), 87-108.
- Büyüköztürk, Ş. (2018). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı*. Ankara: Pegem Akademi.
- Campos, L. R. (2014). *Design thinking in education: a case study following one school district's approach to innovation for the 21st century*. Doctoral Dissertation, The Faculty of the School of Education Department of Leadership Studies Organization and Leadership Program. The University of San Francisco, USA.
- Cemaloğlu, N. (1999). *Eğitimde yeniliklerin uygulanmasını etkileyen faktörlerin analizi (Müfredat Laboratuvar Okulları Örneği)*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Corbin, C. B., & Cardinal, B. J. (2008). Conceptual physical education: The anatomy of an innovation. *Quest*, 60, 467-487. <https://doi.org/10.1080/00336297.2008.10483593>
- Demir Başaran, S., ve Keleş, S. (2015). Yenilikçi kimdir? Öğretmenlerin yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(4), 106-118.
- Diaconu, M. (2011). Technological innovation: Concept, process, typology and implications in the economy. *Theoretical and Applied Economics*, 10(563), 127-144.
- Dyer, B. (2015). The controversy of sports technology: a systematic review. *Springer Plus*, 4(1), 1-12. <https://doi.org/10.1186/s40064-015-1331-x>
- Enright, E., and M. O'Sullivan. 2012. "Physical Education in All Sorts of Corners: Student Activists Transgressing Formal Physical Education Curricular Boundaries." *Research Quarterly for Exercise and Sport* 83(2), 255-267.
- Epstein, N., & Fischer, M. R. (2017). Academic career intentions in the life sciences: Can research self-efficacy beliefs explain low numbers of aspiring physician and female scientists?. *PloS one*, 12(9),1-11.
- Fang, J., Shao, P., and Lan, G. (2009). Effects of innovativeness and trust on web survey participation. *Computers in Human Behavior*, 25(1), 144-152.
- Feldman, K.A. (1983). Seniority and experience of college teachers as related to evaluations they receive from students. *Res High Educ* 18, 3-124. <https://doi.org/10.1007/BF00992080>.
- Fernald, L. W. J., Solomon, G., ve Tarabishy, A. (2005) –A New Paradigm: Entrepreneurial Leadership, *Southern Business Review*, 30(2), 1-10.

- Goldsmith, R., Foxall, G. (2003). *The international handbook of innovation*. 1st Edition. (Edit: Larisa V. Shavinina), Elseiver.
- Gorozidis, G. S., Tzioumakis, Y. S., Krommidas, C., & Papaioannou, A. G. (2020). Facebook group PETCoN (Physical Education Teacher Collaborative Network). An innovative approach to PE teacher in-service training: A self-determination theory perspective. *Teaching and Teacher Education*, 96, 1-16. <https://doi.org/10.1016/j.tate.2020.103184>.
- Graham, K. C. (1991). The influence of teacher education on preservice development: Beyond a custodial orientation. *Quest*, 43(1), 1-19.
- Güngör, N.B. (2020). *Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyinin öğretmen profesyoneliğine etkisi*. Ö. Karataş. (Editör). *Spor Bilimleri Alanında Akademik Çalışmalar-2*. Gece Kitaplığı, s.115-132' deki makale.
- Hurt, H.T., Joseph, K., and Cook, C.D. (1977). Scales for the measurement of innovativeness. *Human Communication Research*, 4(1), 58-65.
- Ilomäki, L., & Lakkala, M. (2018). Digital technology and practices for school improvement: innovative digital school model. *Research and Practice in Technology Enhanced Learning*, 13(1), 1-32. <https://doi.org/10.1186/s41039-018-0094-8>.
- Kara, S. (2020). Prospective visual arts teachers' innovation skills and attitudes towards computer assisted instruction. *International Journal of Technology in Education and Science (IJTES)*, 4(2), 98-107.
- Karadağ, T.F. (2018). *Türkiye'deki spor federasyonları çalışanlarının örgütsel öğrenme ve bireysel yenilikçilik profillerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı.
- Kaya, S. (2017). *Biyoloji öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Diyarbakır: Dicle Üniversitesi.
- Kılıç, H. (2015). *İlköğretim branş öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimleri (Denizli ili örneği)*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Denizli: Pamukkale Üniversitesi.
- Kılıçer, K ve Odabaşı, H.F. (2010). Bireysel yenilikçilik ölçeği (BYÖ): Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 38(38), 150-164.
- Kılıçer, K. (2011). *Bilgisayar ve öğretim teknolojileri eğitimi öğretmen adaylarının bireysel yenilikçilik profilleri*. Yayınlanmamış doktora tezi, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Köroğlu, A.Y. (2014). *Okul öncesi öğretmenlerinin ve öğretmen adaylarının bilişim teknolojileri öz yeterlik alguları, teknolojik araç gereç kullanım tutumları ve bi-*

- reysel yenilikçilik düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Kulaşlı, E. (2019). *Kış spor tesislerinde örgütsel yenilikçilik*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Erzurum: Atatürk Üniversitesi, Kış Sporları ve Spor Bilimleri Enstitüsü.
- Kunze, F., Boehm, S., & Bruch, H. (2013). Age, resistance to change, and job performance. *Journal of Managerial Psychology*, 28(7-8), 741-760.
- Türk Dil Kurumu, (2020). Erişim adresi: <http://www.tdk.gov.tr>. Erişim Tarihi, 15.12.2020.
- Lubienski, C. (2009). Do quasi-markets foster innovation in education? A comparative perspective (OECD Education Working Paper No. 25). Paris, France: OECD.
- Malekian, F., Kanaany, M. and Malekian, F. (2013). The relation between thinking styles and innovation attraction among higher education students, *AWERProcedia Information Technology & Computer Science*. [Online]. 3, 224-230.
- Matanin, M., & Collier, C. (2003). Longitudinal analysis of preservice teachers' beliefs about teaching physical education. *Journal of teaching in physical education*, 22(2), 153-168.
- Mülhim, M.A. (2018). *Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve yaşam boyu öğrenme eğilimlerinin incelenmesi*. Bartın Üniversitesi örneği. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Bartın: Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Mülhim, M.A., ve Murat, K. (2020). *Beden eğitimi ve sporda yenilikçilik*. H. Sunay, ve E. Eyuboğlu. (Editörler). *Sporun Yönetimi ve Psiko-Sosyal Boyutları*. LAP Lambert Academic Publishing.
- Peña-López, I. (2016). *Innovating Education and Educating for Innovation*. The Power of Digital Technologies and Skills. OECD Publishing, Paris.
- Ohlson, M., Buenaño, A., Gregg, E. (2021). Ready to serve: Community-Based Leadership Learning through a Student-Athlete Mentorship Program. *Journal of Education and Recreation Patterns (JERP)*, 2(1), 21-29.
- Oliver, K. L., Oesterreich, H. A., Aranda, R., Archeleta, J., Blazer, C., de la Cruz, K., ... & Robinson, R. (2015). 'The sweetness of struggle': Innovation in physical education teacher education through student-centered inquiry as curriculum in a physical education methods course. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 20(1), 97-115.
- Özkan, O., Özlem, Ö. ve Özmen, S. (2020). Sağlık çalışanlarında bireysel yenilikçilik özelliklerinin incelenmesi: Özel Bir Hastanede Uygulama. *İnönü Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Dergisi*, 8 (2), 302-311.
- Öztürk, Z. (2015). *İlköğretim okulu öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik düzeyleri ve bu düzeylere etki eden etmenlerin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi,

- Gaziantep: Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı.
- Palazzo, G. (2005). Postnational constellations of innovativeness: A cosmopolitan approach. *Technology Analysis & Strategic Management*, 17(1), 55-72.
- Pennington, C.G. (2021). Commentary on the impact of teacher appearance and age on student attitudes. *Journal of Education and Recreation Patterns (JERP)*, 2(1), 47-55.
- Rogers, E. M. (2003). *Diffusion of innovations*. 5th Ed., The Free Press, New York.
- Ringuet-Riot, C. J., Hahn, A., & James, D. A. (2013). A structured approach for technology innovation in sport. *Sports Technology*, 6(3), 137-149. <https://doi.org/10.1080/19346182.2013.868468>
- Sevinç Tırpan, M., Gençer, R.T. (2017). Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin bireysel yenilikçilik ve genel özyeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Journal of Human Sciences*, 15(4), 2144-2158. <https://doi.org/10.14687/jhs.v15i4.5078>
- Silverman, S. (1997). Technology and physical education: present, possibilities, and potential problems'. *Quest*, 49(3), 306-314.
- Tırpan, M.S. (2016). *Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin bireysel yenilikçilik ve genel özyeterlilikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, İzmir: Ege Üniversitesi, Spor Yönetimi Bilimleri Anabilim Dalı Programı.
- Varış, F. (1982). Eğitimde yenileşme kavramı. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 15(1), 56-60.
- Vincent-Lancrin, S., Urgel, J., Kar, S., & Jacotin, G. (2019). "Country index", in *Measuring Innovation in Education 2019: What Has Changed in the Classroom?*, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/80fa20f5-en>
- Wall, D. (1996). Introducing new tests into traditional systems: Insights from general education and from innovation theory. *Language testing*, 13(3), 334-354.
- Yalçınkaya, Y. (2010). Bilginin farkındalık ve farklılığında organizasyonların gelecek alanı: İnovasyon. *Türk Kütüphaneciliği*, 24(3), 373-403.
- Yılmaz, H. (2018). *İlkokul öğretmenlerinin bireysel yenilikçilik ile mesleki mesleki değerlerini yansıtma düzeyleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Yi, M.Y., Fiedler, K.D., and Park, J.S. (2006). Understanding the role of individual innovativeness in the acceptance of it-based innovations: Comparative analyses of models and measures. *Decision Sciences*, 37(3), 393-426.